

2-2006

KIHO

Pääkirjoitus

Laku

Suuresta palasta lippukunnan historiaa jouduttiin luopumaan

Kuten monet ovat jo aiemmin todenneet, HeMellä on erinomaiset puitteet toiminnan pyörittämiseen. Meillä on aktiivinen, innostunut ja osaava johtajisto, joka takaa monipuolista ohjelmaa kaikenikäisille niin kaupungissa, retkillä kuin leireilläkin. Tämän lisäksi meillä on ollut käytössämme neljä koloa kaupungissa sekä ikioma kämpä Siuntiossa.

Kolkat ovat olleet vuosia Komion kololla, missä sijaitsee myös lippukunnan toimisto. Vartioikäiset ovat kokoontuneet Tilkan ja Töölön koloilla, joista Töölö taitaa olla tämän hetken vanhin partiokolo Suomessa. Sinne muutimme 3.1.1942. Tilkan kolon saimme 1956, kun Tilkan Tuulenpojat sulautuivat HeMeen.

Kiho 2-2006

Kiho

2- 2006

Partiolippukunta

Helsingin

Metsänkävijät ry

<http://www.heme.partio.net>

PÄÄTOIMITTAJA

Perttu Aimola

TOIMITUSSIHTEERI

Tellervo Lappalainen

KILTA

Emmi Haarlaa

Hanna Kuivalainen

Kati Pankka

Riikka Väliahde

Toimituksen osoite

Helsingin Metsänkävijät Ry/Kiho

Ansaritie 2-4 00350 HELSINKI

(09) 587 7261

email: kiho@heme.partio.net

PS-tili: **103130-778121**

ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PAINOPAIKKA

Karhukopio Oy

Levikki 500 kpl

ISSN 0356-2464

Nykyinen vaeltajien kolo sekä kalustomme varasto, Karhukolo, on saatu 1964. Kaikista tiloistamme olemme maksaneet hyvin pientä vuokraa; osin siksi, että ne on konkarien suosiollisella avustuksella saatu, eikä kukaan ole tahtonut partiolippukuntaa verottaa suurella vuokralla. Tilkan kolosta emme ole maksaneet mitään ennen vuotta 2003, jonka lopussa meiltä ruvettiin perimään vuokraa.

Nyt olemme joutuneet luopumaan Töölön kolosta ja viimeiset wartioharjoitukset siellä on pidetty, tila tyhjennetty ja avaimet luovutettu isännöitsijälle. Suuresta palasta lippukunnan historiaa jouduttiin luopumaan, mutta joskus se on välttämätöntä.

HeMen johtajisto joutui tämän ratkaisun eteen, kun Karhukolon vuokra nousi lähes 150•/kk, eikä kaikkiin koloihin enää ollut varaa. Ja vaikka Karhukolon vuokra onkin suurempi kuin mitä Töölön kolon, niin Karhukololle saadaan kuitenkin sekä kalusto, että yksi kokoontumispaikka. Lisäksi tällä hetkellä lähes kaikki jäsenemme tulevat Etelä-Haagan alueelta ja vain pieni murto-osa asuu Meilahdessa tai Tilkanmäellä. Johtajisto totesi yksimielisesti, että lippukunta pärjää mainiosti kolmella kololla ja pystymme pyörittämään edelleen laadukasta partiotoimintaa ainakin 8 vartion voimin. Syksystä alkaen vartioikäiset toimivat siis Karhukololla ja Tilkan kololla. Kolkat jatkavat edelleen vanhaan malliin Komiolla.

Lehtitilaustoimintamme kulta-aika on ohi, eikä sieltä tule kuin muutama euro vuodessa, joten olemme joutuneet keksimään uusia varainhankintamuotoja. Nämä ovat lähinnä erilaisia varainhankintatempauksia ympäri vuoden. Tällä hetkellä johtajisto tekeekin hartiavoimin töitä, jotta lippukunta saisi rahaa toiminnan pyörittämiseen tai oikeastaan, että lippukunnan toimintaa tukevat asiat olisivat kunnossa. Näistä esimerkkeinä mm. kolot, tiedotus ja kalusto. Jokaisesta toimintakaudesta menee noin kolme viikonloppua erilaisissa talkoissa ja muissa varainhankintatempauksissa. Tämä tekee kuusi viikonloppua vuodessa, jotta kaikilla hemeläisillä olisi taloudellisesti hyvinvoiva lippukunta. Se on kuitenkin kaikki pois toiminnan laadusta, kun johtajat tekevät pyyteetöntä työtä, jotta HeMe pysyisi hengissä ja toimintaa tukevat asiat kunnossa.

Vuosien ajan on mietitty, että millä saisi tämän taakan pois johtajistolta, jotta he voisivat keskittyä enemmän toiminnan pyörittämiseen ja kehittämiseen. Askel eteenpäin on otettu, kun idea teema-Kihosta muutama vuosi sitten keksittiin. Ajatuksena on, että joka vuosi ilmestyy "ylimääräinen" Kiho, jossa on teema, mielellään jokin ko. vuoteen liittyvä teema. Tänä vuonna se on partio-ohjelma. Samalla saamme kerättyä pala palalta lippukunnan historiaa kirjoihin ja kansiin. Teema-Kihoon kerätään myös suuri määrä mainoksia ja tottakai mainostajia mietitään myös teeman mukaan. Tässä on hyvä sauma jokaiselle vanhalle hemeläiselle tukea lippukunnan toimintaa. Tahdommehan, että johtajisto on koulutettua ja innostunutta, toiminta partiomaista, virikkeellistä ja monipuolista, tilamme suuret ja toiminta-alueemme laaja.

Jos sinulla on tiedossa oman firmasi tai jonkun muun firman mainos teema-Kihoon, ota yhteys PePeen, Mikko Aimolaan (040-903 33 44 / mikko.aimola@printel.fi).

PERDA

K a n s i
Kuvaaja:
RAPU

"Kesä on ihmisen parasta aikaa, sen tietää myös Lohi. Ja parasta aikaa kesässä on tietysti se, joka vietetään Kämpällä."

Mänkijöiden talvileiri Kiitele 13 -18.4 2006

Tapasimme Komion kololla **torstaina** 13.04.06 siinä seitsemän maissa. Suuntasimme innostuneina nokan kohti Taivalkoskea. Bussimatalla odotimme mitä tuleman pitää ja tutustuttiin uusiin mielenkiintoisiin persooniin Tapiolasta sekä Espoon viipurista. Ja kai siinä sivussa vähän nukuttiinkin. Myöhästyimme hiukan aikataulusta, sillä jouduimme vaihtamaan uuteen bussiin edellisen ongelmien takia.

Ensimmäinen päivä kului puolinukuksissa ja telttakyläen aikaansaamisessa. Järjestäydettiin leirivartioihin: Kutuluola, Kiharat sekä Kauniit ja Rohkeat. Lisäksi opittiin talvella selviytymisen jaloja saloja ja syötiin pemmikaania tai ainakin maistettiin, paitsi Lohi ja Kilppari! Nirsot! Avajaisissa kuultiin mielekkäitä selostuksia eri mänkijöistä. Heti alusta asti leirillä tuli ajaton olo; mikä maa, mikä valuutta?

Sitten tuli **lauantain** vuoro. Oli lumikenkäkilpailu jonka jälkeen Perda veti ainakin sataa tyyppiä ahkiassa. Metsässä kaikui "Kaksi siipeä varpaat ja nokka; KÄ-PY-LIN-TU!" Ja paikalla esiintyi laulaja Anne Mattila (ts. Jude) biisillään perutaan häät, joka olikin niin hyvä, että pyörii sitten ainaski seuraavat viis vuotta päässä.

Illalla päästiin saunaan hiomaan jo kertyneet ihrakerrokset pois. Me tytsit puhtoisina saunan jälkeen päästiin poitsujen kera rämpimään lumihankeen, sillä oli Turvan järjestämä poistumis harjoitus. Jee. Myöhemmin Kutuluola kuuli Kotkan kertomana huiman tarinan Lohesta ja neljä metriä pitkää savukkeesta, kun taas Kiharoiden teltassa ennustettiin tulevia häitä ja kuunneltiin Unikon itkua, hän kun ei pääse alttarille TapMelaisen Ville-Pekan kanssa.

Sunnuntaina päästiin puhtaudesta eroon, ainakin vj:t perkaamalla kaloja. Elikkä oli rastiradan vuki, mm. tunnistettiin eläinten pyydyksiä. Tällä kertaa oli kolme varista (vaiko 277 salamanteria?!) -laulun vuoro. Ennen ruokailuja keittiötäti Anikka piti huolen siitä että kolme jonohra on suorassa. Syötiin kinkku-ananas-pizzaa, joka olikin peruna-kinkku-möhnää, Turkulaiseen tapaan. Täytyy myöntää, TuMe kyllä päihittää meikäpojat vitseillään. Talviurheilukisoissa oli doping skandaali: Kauniiden ja Rohkeiden näyte oli positiivinen! Ei olisi niistä uskonut. Yöllä oltiin Häijynsen jäljillä ja ainakin me Kiharat tutustuttiin TuMen Jusseihin, joilta opittiin Turun kuumimmat murre-sanat.

Maanantaina oli HeMen järjestämä suorastaan järeä PT-skaba. Sitten purettiin leiri ja poseerattiin perinteinen Karhu –Ilme nassulla yhteiskuvassa. Ennen päättäjäisiä seottiin sitten lopullisesti kiihkeät aurinkolasit päässä ja yhteishaleihin rusentuessa. Käytiin vielä päättäjäisissä ja sitten karistettiin landepölyt kamoista ja suunnattiin stadiin. Mainittakoon vielä bussin ihana aromi.

KILPPARI JA FIXU

PS. <3 Jannu

PPS. OLI JUMPRAHUTIN KIVAA!

Kuvat: LAKU

LKM 1&2 5 – 7.5.2006

Mukavan aurinkoisissa merkeissä oli taas aika lähteä suorittamaan luokkamerkkejä Kimparin maastoon ja vähän sen ympärillekin.

Perjantai:

Kokoonnuimme komiolle kello 17.30 ja aloimme suorittamaan kirjallisia kokeita. Ykkösillä ja Kakkosilla oli siis eri kokeet, ja omasta mielestäni Kakkosten koe oli aika helppo, ja Ykkösten mielestä heidän oma kokeensa oli aika vaikea. Kaikki olivat kokeensa kanssa melkein samaan aikaan valmiita, ja sitten lähdetiinkin tallustamaan kohti yörastia. Lähdimme kolmessa vuorossa, ja kaksi viimeistä menivät vain olemaan ostarille ja syömään jäätelöä kun toiset jo raahasivat rinkkojaan ja itseään yörastille. Suurin pirtein kello 21.00 olivat ensimmäiset yörastilla, kun kaksi viimeistä porukkaa vasta bussipysäkillä..

Kaikki pääsivät yhtenä kappaleena yörastille, ja alettiin pystyttää telttoja. Kakkoset pystyttivät kympin ja Ykköset ahersivat johtajien avustuksella saharan kimpussa.

Kun teltat saatiin pystyyn, oli iltapalan vuoro, jonka kaikki olivat itse tuoneet mukanaan.

Mentiin muuten harvinaisen aikasin nukkumaan! Kyy tykkäsi kauheesti jutustella yöllä..

Lauantai:

Herättiin Perdan huutoon siinä klo 8.00 – 9.00. Pakattiin makuupussit ja teltat ja toki myös syötiin siinä välissä itse tuotu aamupala. Sitten oli rastirata, joka piti suunnistaa yksin. Rastiradalla piti kakkosten tehdä mm. vyyhti ja kruunu. Myös perinteinen A-pukki ja solmut kuuluivat meininkiin. Kun oltiin päästy Kimparille saakka niin syötiin. Syönnin jälkeen lähdettiin heti taas rastiradalle, johon tällä kertaa kuului arviointi, notski, kasvit ja kämpppä.

Muistaakseni sen jälkeen taas syötiin, ja sen jälkeen ilmoitettiin kätevyudet jotka olivat Ykkösillä pirunnyrkki ja Kakkosilla joku pannunalunen. Kakkosten kätevyys oli itse asiassa aika helppo. Kätevyyttä ehdittiin tehdä noin 30min kunnes tytöt lähtivät saunaan ja pojat jatkoivat kätevyyttään, kunnes heidän oma saunavuoronsa koitti.

Kätevyyksiä ei itse asiassa kovin myöhään yöhän tehty, vaan kaikki jotka jaksoivat tehdä valmiiksi myös saivat valmiiksi.

Sunnuntai:

Herättiin ja pakattiin aamulla klo 9.00:n maissa. Sitten oli vielä Ykkösten suunnistus ja lipunlasku, jossa sitten ilmoitettiin läpipäässeet. Sitten vaan rinkat selkään ja kohti kotia ja bussipysäkkiä. Oli taas tosi mukavaa suorittaa LKM:iä, toivottavasti ensi kerrallakin on!

Mukana olivat: Ykköset: Lohi ja Ninni
Kakkoset: Atte, Hiukkanen, Lisko, Kyy, Riepu, Jaffa, Aiju, lippu, Siiseli

JAFFA

Kuvat:RAPU

Sukellus lippukunnan koloihin, osa3

Jää hyvästi, Töölö! (1942-2006)

Se ei ehkä ollut koskaan kaikista kaunein kolo. Siellä ei ollut toimivia toimistotiloja kuten Komiolla, ei hauskaa ikkunareittiä kuten Tilkassa, tai varastotilaa kuten Karhulla. Mutta silti se oli hyvä kolo, vanha ja uskollinen. Sen lähellä oli leikkipuisto ja sinne oli kohtuullisen helppo löytää suunnistamalla kohti oranssihtavanväristä kirkkoa. Se oli monien kulkuyhteyksien varrella. Miksi tässä näin kävi? Miksi joudumme luopumaan moisesta kaunottaresta koloksi?

Töölön kolo oli vanhin HeMen käytössä olleista neljästä kolosta. Se luovutettiin Helsingin Metsänkävijöiden Töölön veljeskunnan käyttöön 3. 1. 1942, keskellä jatkosotaa. Sitten Töölö pysyi aina aktiivikolona, varsinkin viimeiset kymmenen vuotta se oli leimallisesti vartioiden käytössä ollut kolo. Pihlajatie 22:n kellarikerroksessa olleet väestönsuojatilat järeine ovineen soveltuivat hyvin raisujenkin nuorten vartiolaisten käyttöön. Tilat käsittivät sisääntulokäytävän, eteisen ja varsinaisen kolotilan, jossa oli myös pikkuruinen wc (omat paperit mukaan, huom!), jopa juokseva vesi. Katosta roikkui tunnelmallinen vihreä verkko, joka madalsi kattoa kodikkaasti. Töölönkolon lattia oli aina melkoisen tahmainen, vaikka jokainen vartio sitä vuorollaan ahkerasti siivosikin.

Miksi sitten tästä mainiosta kolosta kuluvana vuonna luovuttiin? Vastaus on vanha mukava raha. Vuoden alusta omistajaa vaihtanut Karhunkolo nosti vuokraansa tuntuvasti, jolloin lippukunnan oli luovuttava jostain vuokratulujen katteeksi. Töölö oli lopulta ainoa vaihtoehto.

Niinpä hemen johtajisto ja vaeltajisto suoritti hartaan kolontyhjennyksen ja samalla hyvästelivät merkittävän osan lippukunnan historiaa. Jää hyvästi, Töölö! Tulemme muistamaan sinua lämmöllä.

Töölön kolosta muistetaan ainakin nämä asiat:

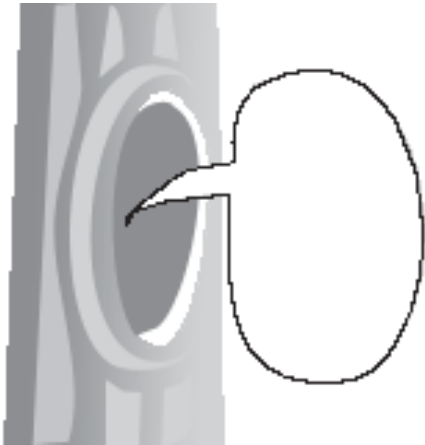
- kylmä lattia
- naamiointiverkko
- arkut
- lävistysmesta
- käytäväpallo
- hyvä haju
- Hirveä sotku
- luvaton tavaroiden lainaus ("Sitä tapahtuu kyllä enemmän Tilkassa!")

Lähde: Leirikokous

TINDE

Mänkijämieli

Tällä palstalla julkaistaan tasaisin väliajoin kolumni -tai mielipidekirjoitus lippukuntamme entisen tai nykyisen jäsenen kirjoittamana.

VaNe esittäytyy

VaNe eli Vanhempain Neuvosto on Helsingin Metsänkävijöiden vanhempainyhdistys, johon kaikki lippukuntalaisten huoltajat ovat tervetulleita. Tällä hetkellä mukana on 8 vanhempaa, joten lisää partiotoiminnasta ja lapsensa hyvän harrastuksen tukemisesta kiinnostuneita vanhempia kaivataan toki joukkoon.

Miten VaNe toimii?

Hanna: Tuemme sekä toiminnallisesti että taloudellisesti partiolippukunnan toimintaa. Hankimme varoja esimerkiksi myyjäisillä, arpajaisilla ja keräyksillä.

Satu: Meillä on myös ns. kummitoimintaa. Pyrimme soittamaan sekä kolkkien että vartsujen vanhemmille mm. ennen myyjäisiä. Yritämme näin saada myös vanhempia mukaan toimintaan ja onhan se aina toiminut. Eli olemme saaneet leivonnaisia sekä apua myyjäisiin. Teatterilippuja on myös pyritty myymään samalla tavalla.

Puhelinnumerot eivät vain ole kovin ajan tasalla, johtuen varmaankin siitä, että monet ovat siirtyneet kokonaan kännykän käyttäjiksi ja muutoksia ei aina muista ilmoittaa. Olemme myös lähettäneet sähköpostia kolkkien vanhemmille, tosin kaikki eivät ole ilmoittaneet sähköpostiosoitetta (HeMen kotisivuilla). Nyt toivomme, että vartsujen vanhemmille tulisi myös sähköpostiosoitteet. Olisi mukava saada uusia vanhempia (sekä kolkkien että vartsujen) mukaan toimintaan. Uusia ideoita kaivataan.

VaNella on myös omat kotisivut HeMen kotisivuilla. Pyrimme ilmoittamaan aina seuraavat kokoukset sekä tapahtumat.

Mikä on paras muistosi VaNen toiminnasta?

Satu: Lippukunnan leiri Karhukallio Kimparilla. Meitä VaNelaisia oli omalla varjoleirillä kymmenen. Teimme yhden lounaan koko lippukunnalle, eli n. 90:lle leiriläiselle. Leirillä oli mukavaa ja sai tutustua paremmin oman lippukunnan partiolaisiin, joita ei kovin usein näe, varsinkaan kolkkia. Oli myös kiva osallistua eri tapahtumiin viikonlopun aikana. Leirin päätteksi pääsi myös saunaan. Ottaisin uusiksi koska vain.

Hanna: Ehdottomasti koko lippukunnan leiri Karhukallio Kimparilla, joka oli kesällä 2004. Silloin pidimme oman varjoleirimme, joka kesti viikonlopun. Emme toki huvitelleet keskenämme, vaan toimintaperiaatteillemme uskollisesti otimme vastaan oman keittiövuoromme ja valmistimme lounaan leirikeittiössä. Oli aika koskettavaa, kun muutama pieni kolkkaleiriläinen huokasi, että olisi ihanaa, jos jäisimme loppuleirin ajaksi kokkaamaan... Mukavaa on myös muiden vanhempien kanssa yhdessä puuhaaminen ja ennen kaikkea yhteisöllisyyden kokeminen.

HANNA HOLMA-KOKKONEN
JA SATU PASANEN

Jermujen Mannerheim- museovierailu 29.4.

Kokoonnuimme klo 9 Olympiaterminaalissa ja odotimme himputin kauan jotain.

Sitten lähdimme kulkemaan kohti Mannerheim-museota ja odotimme himputin kauan, että pääsimme suojatien yli. Sitten kävelimme tienvierusta eikä enää tullut yhtäkään estettä.

Kun olimme päässeet sisään riisuimme ulkovaatteet ja lähdimme kiertämään C.G.E. Mannerheimin taloa. Ensiksi tulimme ruokasaliin jossa oli maalauksia ja pari tempeliliiniä.

Seuraavaksi saavuimme olohuoneeseen jossa oli useita maalauksia ja valokuvia Mannerheimin suvusta, kaksi tiikerinnahkaa (iso ja pieni), nojatuoleja, kaappeja, sohvia, pöytiä ja takka.

Seuraavassa huoneessa oli hyvin hämärää. Se oli Mannerheimin työhuone jossa oli suuri hylly, joka oli täynnä kirjoja seitsemällä eri kielellä, mm. puolaksi, suomeksi, ruotsiksi, englanniksi ja ranskaksi. Siellä oli myös ranskalainen kirjoituspöytä jossa oli takana kiinalaisia piirustuksia ja siellä oli myös arvotavarahylly, maalaus, tempeliliinoja ja Mannerheimin pienoispatsas ja rintapatsas.

Seuraava huone oli huone josta pääsi joka huoneeseen. Siellä oli paljon pääkalloja ja myös päitä. Sieltä lähdimme ylös ja portaissa oli noin viisi pyssyä.

Ylhäällä olevassa huoneessa oli Loukkaantunut ratsastaja –niminen patsas jota Mannerheim kuulemma arvosti paljon.

Sitten kävimme käntymässä Mannerheimin makuuhuoneessa jossa ei tosin ollut muuta kuin sänky ja sisäpuhelin. Sen jälkeen menimme huoneeseen jossa oli pukuja, valokuvia ja kirjoja. Seuraavassa huoneessa oli ansiomerkkejä ja sensemμοisia eri maista. Sitten katsoimme parikymmentä kuvaa tietokoneelta ja lähdimme pois.

Mukana olivat: Banaani, Champion, Hiskuri, Jaskuri, Mesikämmen, Pesukarhu, Keiju ja Ninni

Jermuretki 19 -21. 5

Lähdimme perjantaina Kampin linja-autoasemalta, kohti Valkjärveä. Nousimme bussista Karlprintin kohdalla ja aloitimme kävelyn Valkjärveä kohti. Perillä pystytettiin laavut ja syötiin makkaraa ja suklaata. Sitten olikin ja aika painua unten maille

Lauantaina heräsimme yhdeksän maissa ja teimme trangialla puuroa kiisselin kera. Ai että oli hyvää! Sitten lähdimme kävelemään Kämppää ja Kimparia kohti.

Matkan varrella oli muutama rasti, jotka sujuivat leikiten. Perille päästyämme saimme laittaa märät vaatteet sisälle kämppään kuivumaan. Pian olikin jo ruoka. Ruuan jälkeen väänsimme yhdessä osmareita ja leikimme. Illemmalla oli sauna ja iltanotski. Nuotiolla paistettiin lettuja ja sitten mentiinkin nukkumaan.

Sunnuntaina heräsimme kahdeksalta ja olimme kaikki iloisia Lordin euroviisuvoitosta. Siivouksen ja välipalan jälkeen lähdimme talsimaan kohti bussipysäkkiä ja ehdimme bussiin juuri sopivasti. Hauskaa oli ja kiitos kaikille retkestä!!

Mukana oli:

Jermut:

Myyrä, Rölli, Pesukarhu, Mesikämmen, Mammutti, Banaani, Champion, Hiskuri ja Jaskuri

Muut:

Hani, Keiju, Toffe, Koira, Kilppari, Apina, Late

KOIRA

HISKURI

Kiho 2-2006

Tyttöparvet retkeilivät yhdessä Nuuksion Kaitalan rannalla aurinkoisessa kevätssä. Ruokaa tehtiin trangoilla ja se maistui kaikille. Illalla nähtiin jännittäviä iltanuotioesityksiä ja kuultiin iltasaduksi jopa hivenen verran ranskaa! Myös vanhemmat pääsivät mukaan retkitunnelmaan sunnuntaina ja hurja rastirata olikin oiva koitos monelle.

Kevään kolkkaretket

Sudenpennut ja Oravanpojat pääsivät kämppäretkelle kumpikin parvi omalla vuorollaan. Retkillä nautittiin oman kämpän tunnelmasta ja kolkkatovereiden seurasta jylhissä Kimparin maastoissa. Hauskaa tekemistä ja puuhailua riitti. Lauantai-iltana lämpeä vielä sauna ja päivän seikkailuista tulleet pölyt pyyhittiin pois!

Scoutfäshjöö

Ne tulevat joka vuosi. Ne ovat aina muodissa vähintään viikon, usein kaksikin. Joka vuosi ne ovat erilaisia, mutta perusasiat pysyvät. Vai pysyvätkö? Tällä kertaa Skautfäshjöö nappaa hyvinmanikyroituhiin kynsiinsä

Leiripaidat

Leiripaidat tulivat yleisesti osaksi partiotoimintaa jo niin aikaisin kuin 70-luvulla. Sittemmin niistä on muodostunut (ja muodistunut) enemmän kuin perinne. Leiripaidat ovat pakollinen osa leiriä, ilman niitä jotain puuttuu.

Pääasiassa leiripaidat voi jakaa kahteen eri lajityyppiin: painatetut ja itse painetut. Kummassakin on puolensa ja puolensa, painatetut ovat tietysti hieman kalliimpia, mutta itse painetut vaativat vastaavasti enemmän omaa työtä ja viitseliäisyyttä, painatukset kun tehdään yleensä sabluunatekniikalla ja ne vaativat oman paikan ja ajan tekemiseensä. Painatetussa leiripaidassa on yleensä etupuolella rintamuksessa leirin nimi ja takana leirin logo. Itse painetuissa on vastaavasti yleensä vain nimi eupuolella.

Leiripaidan tärkeimmät funktiot ovat yhteenkuuluvuuden tunteen nostattaminen, sekä se, että leiriläisillä on jotain puhdasta päällä kun vanhemmat saapuvat vierailupäivänä. Varsinkin vartiolaisten leirillä tämä on tarpeen, sillä juuri kaksi päivää haikilla rymynneet partiolaiset on pestävä ja vaetetettava säällisesti, etteivät vanhemmat liiaksi säikähdä...

Tarkastellessamme viime vuosien leiripaitoja, huomaamme, että painatetut leiripaidat ovat melko suurilta osin syrjäyttäneet ennen suosituimmat itsepainetut. Poikkeuksiakin toki löytyy.

Tucurui, vuoden 1999 viidakkoaiheinen kolkkaleiri, saattoi ylpeillä tyylikkään yksinkertaisilla logoilla, joissa oli kaikki oleellinen, eikä mitään tilpehööriä: nimi, vuosi ja koristuksena partiolilja. Paita kuvastaa hyvin perinteistä hemeläistä tee-se-itse-henkeä.

Vuoden 2003 ikimuistosen Ikuturso-leirin paita oli erittäin ikimuistoinen Aukun suunnitteleminen tyylikkääne hirviöineen. Ajaton haaleansininen väri sointui hienosti leirin vesi-aiheiseen nimeen.

Metsänvihreine pohjineen Excalibur-paita viime vuodelta oli eittämättä yksi tyylikkäämpiä leiripaitoja vuosiin. Jaanan suunnittelema pelkistyn iskevä, jopa sotaisa logo sopi kuin nenä naamaan Excaliburin ritarteemaan.

Karhukallio-leiri 2004 oli poikkeuksellinen leiripaitojenkin kannalta. Yhden paitamallin sijasta saatiinkin kokonaista neljä erilaista leiripaitaa, kun sekä kolkat, vartiolaiset, johtajat, että konkarit saivat omanvärisensä paidat (keltaiset, oranssit, punaiset ja purppuranväriset). Paidan menninkäislogon suunnitteli Jänis.

Uusinta uutta leiripaitarintamalla edustaa kuluvan vuoden kolkaleiri Ostia Antikan sähkösininen paita. Paidan selkäosaan on painettu Hanin suunnittelema ylijumala Zeus salama kädessään.

Kuusiltaan leiripaita on yleensä mallia teltaa. Ladyfit ei kuulu valikoimaan, joten useimmat leiripaidat palvelevatkin leirin jälkeen pääasiassa partiovaatetuksena ja yöpaitoina.

TINDE
Kuvat : TINDE ja UPI

Kihokasvo

Tällä kertaa kiho haastattelee yhtä tämän kevään Jermua, Jaskuria.

No niin, eli nimi, ikä, parvi ja pivo?

Oikea nimi vai partionimi?

Partionimi, tietenkin.

Öö eli Jaskuri, 10 vee, sudarit ja kai harmaa pivo...

(Koirra): millon sä oot Jaskuri syntyny?
10.10.

(Late huudahtaa): Aleksis Kiven päivänä!
Jep, se onki kollega, mäki nimittäin kirjoitan.

Kuinka kauan olet ollut Hemessä ja miten tänne päädyit?

No, mä olin aiemmin jossakin jossa oli tylsempää, ja sitten Hiskuri oli tulossa sudenpentuihin niin mä vaihdoin tänne.

Koulu on loppuillaan, onko kesäleirin lisäksi suunnitelmia?

Harry Potter ja Puoliverinen prinssi –leiri, mä oon jo lukenu sen kirjan.

Mikä sinusta tulee isona?

Emmä tiiä, ehkä...

Jos olisit supersankari, kuka olisit?

Sami Sankari, mä keksin sen ite, teen sarjakuvia. Niitä on jo 16 kappaletta ja jossa jokaisessa on ainakin kuus sivua, joihinki on saattanu mennä kahdeksanki.

(toim. huom. journalisti ei ole varma juttua kirjoittaessaan kappale- ja sivumääristä)

Haastateltavan kirjailijanurasta puhkeaa kiihkeä keskustelu ympärillä olevien kanssa, jota ei valitettavasti kirjoitettuun muotoon pysty saamaan, mutta läpi käytiin kustantamot ja Eppu Nuotion kättelemiset.

Jasper "Jaskuri" Pajunen
s. 1995
Sudenpennut

Jatketaanpa nyt. Minkä näistä supervoimista valitsisit: supervahva, taito lentää, näkymättömyys vai laserkatse?

Kait lentää, emmä tiiä, tai että vois hyppää tosi korkealle...

Mikä on paras retkiruoka?

Rakettispagetti ja lihapullat, syötiin sitä talviretkellä.

Hyvää jermuretken jatkoa ja kiitos haastattelusta!

Joo moikka!

HANI

Paraati 23.4

Tavattiin aamuvarhaisella Kaivopuistossa, ja kun kaikki viimein olivat paikalle löytäneet, aloitimme marssiharjoitukset. Jossain vaiheessa alkoi kaikille sitten tulla nälkä, joten harjoitukset katsottiin päättyneiksi, jolloin saimme viimeinkin ruokaa. Tarjolla oli perunasalaattia, lihapullia, mehua ja patonkia. Kun kaikki olivat syöneet ensimmäisen erän, saivat vielä nälkäiset ottaa lisää. Kun viimeinenkin patonginpala oli kadonnut, oli aika suunnistaa Senaatintorille.

Mänkijähuuto kajahtaa kauppatorilla!

Nuo ihanat partiotytöt....

Matkalla tarttuivat mukaan muutkin Pääkaupunkiseudun mänkijät ja tunnin odotuksen, seisomisen, katsomisen ja huutamisen jälkeen lähtivät Metsänkävijälippukunnat, viimeisinä vaan ei vähäisimpinä, upeasti marssimaan. Esiinnyttiin oikein eduksemme kun kuuleman mukaan näkyi, että oli harjoiteltu. Perillä sitten kukin lähti omille teilleen, kuka minnekin.

IIPPU

Kuvat: JARNO SALOMAA

Edustavaa menoa Bulvardilla!

Koulun kevätjuhlassa joikaat iloisesti suvivirttä muiden mukana, mielessäsi ei ole huolen häivääkään, alkaahan nyt pitkä ja ihana loma... Mutta toisen säkeistön alussa takavasemmalta iskeytyy takaraivoosi paniikinomainen kysymys: mutta entäs partio?

PARTIOKESÄKAUDEN TRAINING-OHJELMA

Niin, aivan, mitä käy kun lomalla sinulla ei ole muuta tekemistä kuin kesäleiri? Partio on elämäsi, miten kestät kokonaista kaksi kuukautta ilman?! Mitä tekemistä oikein keksisit? Miten saat tilaisuuden tavata partiokavereitasi? Entäs miten voit pitää hauskaa heidän kanssaan?

Nou hätä, ingen panik. Kihon toimitus on ennakoanut ongelmiasi ja keksinyt siihen ratkaisun: laatinut sinulle ainutlaatuisen kesäohjelman partioon liittyen. Kun noudatat aikataulua, pysyt varmasti aktiivisena, ja saatat jopa löytää partiosta aivan uusia ulottuvuuksia. Aivan huippua olisi, jos vielä lähettäisit kesätekemisistäsi postikortin Komiolle! Me partiolaiset niin rakastamme saada kortteja, varsinkin kun kerrot niissä mitä kaikkea kivaa olet saanut tehdyksi!

Kesäkuu:

Kesän alussa voitte perustaa parvien tai vartioiden omat ultimatejoukkueet, joiden kanssa pelaatte kesän mittaan leikkimielisen turnauksen tavoin pelejä. Pelipäivät kannattaa sopia reilusti etukäteen, jotta osanottajarunsaus varmistuu. Peleihin voi ottaa mukaan juomaa ja evästä, ja tietysti myös kuumimmat juorut. Jos ultimate ei ole juuri sinun lajisi, voitte valita jonkin mielekkäämmän lajin, vaikkapa rantapallon tai shakinpeluun. Kesän lopussa voittajajoukkue palkitaan esimerkiksi hedelmäkorilla.

Heinäkuu:

Kun muu kansa roikkuu heinäkuussa Stockmannin kesälennusmyynneillä, ole erilainen nuori (tai ei niin nuori) ja käytä alekausi hyväksesi varautumalla partioleiriin. Enkä nyt tarkoita, että ainoa vaihtoehto olisivat partioaitan Dry Max –rekit, vaan että kokoat kaverisi kanssa mielestänne täydellisen rinkan sisällön. Näin pakkaaminen ei kerrankin jää viime tinkaankin, eikä äidin tarvitse tuoda unohtuneita tavaroita vierailupäivänä. Ja jotta olisitte luomassa muotia, eli päivän väriä, nokkelat miettivät valmiiksi kullekin päivälle oman t-paitansa. Leiri on myös hammasharjojen ja – tahnojen vertailun kultakautta, joten etsi lähimarketista juuri se hauskin krokotiilinpäinen kielenpuhdistaja nylonkuiduilla, jotta sinullakin on mahdollisuus ylpeillä hygieniaarpeistollasi.

Valmistakaa itse klassikkopeleihin pohjautuvia partioaiheisia pelejä. Vaihtoehtoja pohjiksi on monia: sanaselitys, Scrabble... Aivan oma lukunsa ovat partiotietokilpailut. Arvaa kuka –pelistä saa aivan huikean hauskan liimaamalla alkuperäisten korttien tilalle lippukuntalaisten valokuvia. Oikein muikeita mutta paljon askartelua vaativia ovat myös Kimparin Tähti ja Scoutmonopoly. Pyjamabileisiin ohjelmaksi voi suunnitella partiomuunnoksia suosituista televisio-ohjelmista. Tähän mainiosti soveltuvia ovat muun muassa Leiripyörä (aluksi äänestetään kuka saa olla Porkan Janne), Vartsut kuutamolla, Haluatko lippukunnanjohtajaksi ja tuleva kesto-suosikki Scout tsi Scout, jossa tietysti lauletaan Mandoliinimiestä sekä Marilyniä. Ja ei kun pelaamaan!

Elokuu:

Järjestäkää yhteistuumin kesänloppumispiknik. Oiva, vaikkei kovin yllätyksellinen paikka tälle on kaunis Suomenlinna. Sopikaa kuka leipoo ja tuo mitäkin, ja varatkaa mukaan iso liina alustaksi. Ottakaa ajanvietteeksi kivoja lautapelejä, toimituksen suosikit ovat muun muassa Trivial Pursuit sekä Alias, ja tietenkin pelit jotka heinäkuussa itse valmistitte. Muistakaa varmistaa sääennuste, sillä vesisateessa perunasalaatti vettyy. Tuokaa piknikille kaikkien katseltaviksi myös kesän mittaan ottamianne valokuvia, erityisesti leiristä, ne varmistavat hilpeän tunnelman.

HANI

Kuvat: Hosse ja LAKU

Puiden välistä

-Villi huhu kertoo: itäeurooppalainen ratsastusvideo viimein löytynyt odottamattomilta tahoilta?
-HeMellä ikioma fanimummo paraatissa!
-Laku otaantui ja tulevat insinöörit kohtasivat...
-HeMellä on oma Brad Pitt, lisätietoja sihteeriltä.
-Merkillisen mystiset merkit merkitsevät mitä pikimmin minikokoiset metsänkävijät
-Kiho sai tunnustusta kuvien käytöstä lippukuntalehtikisassa! Kiitoksia kuvaajat, Hyvä me!
-Osa taisikin ihmetellä miksi nettisivut eivät päivity, syynä siinä että verkkoherra lähti valtionpoikakouluun...

-Elli, katso! Tuolla on se grillikatos, missä Krilli katos!
-Hoitsutkin pyytävät Perdaa näyttämään rusketusraitansa.
-Kirkku, the Phantom of the Kiho
-Fletkumato suuntaa kohti Hemeä...
-Telttapoliisi tiedottaa: Vain yksi halko kerrallaan!
-PS:llä taisi olla Kiiteleellä hyvin *ohjelmallisia* ohjelmakokouksia...
-Dödo, Hemen PR-vastaava
-VP hurmasi vartsutyötö Kiiteleellä
-Kolme jono-rha!
-Kaupunkilaiset jyrää!
-Perda, siirrytkö jo Kansallismuseosta Makasiinien kimppuun?
-Huolettaako tulevaisuus? Kysytäänkö korteilta?
-Rapu, sinusta ei koskaan tule sirkuksen parrakasta naista, mutta alusvaatemalliksi voit kyllä ryhtyä, näin sanovat tähdet?
-Tähdet paljastavat: Toffella tähtäimessä vähän nuorempi?
-Uusi sinolipullo... se tuntuu niin hyvältä kädessä
-Hemessä on nyt ihan oikea hoitaja. Helloouu, hoitsu!
-Kesäleirin ohjelmassa ei nähdä jääkarhuja, ei ranskalaisia naisia, eikä perunaa.
-Haukan kurahousut lusikoitiin lopulta diskolta

Ps. Kolkat voivat kyllä lähettää piirroksiaan osoitteeseen: Pikku Kakkosen posti, PL 347 33101 Tampere 10

Ylioppilastutkinnon hyväksytysti tänä keväänä suorittaneet ja siitä hyvästä lakitetut:

Eke, Karkki, Late, Pursu, Särki ja Tassu

Mainosta Kihossa!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 520kpl ja lukijakunta kaikenikäistä. Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä toimitussihteriin ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v.2006:

1 sivu	150 euroa
½ sivua	100 euroa
¼ sivua	50 euroa

Tarjoukset, mediakortit ja lisätiedot toimitussihteri Tinde Lappalaiselta, kiho@heme.partio.net

Muistakaa, että jokainen lippukuntalainen, joka hankkii mainoksen, saa 20% sen tuotoista.

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakkeeseen uudet osoitetietosi ja leikkaa ja lähetä kortti mahdollisimman nopeasti postilla, tai tuo suoraan Komion kololle, mikäli asut lähetyksillä.

Muista myös vilkaista lehden takakannesta, että osoitteesi on virheetön.

Me kiitämme!

OSOITTEENMUUTOS

NIMI:

HALUAN JATKOSSA KIHON-LEHDEN SEURAAVAAN OSOITTEESEEN:

KIHON/LIPPUKUNNAN REKISTERIIN TIEDOKSI:

ESIM. SAMAN OSOITTEESEEN USEAMPIA KIHOKSIA,

Helsingin
Metsänkävijät
maksaa
postimaksun.
Käyttämällä
postimerkkiä,
tuette
toimintaamme

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät ry.
VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00300 / 18

Helsingin Metsänkävijät ry
Ansaritie 2-4
00350 HELSINKI

.0043